

Αριθ. 15.

Η Η Ω Σ

Έτος Α.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πενίαν και άτιμίαν

ἀφαιρείται παιδεία. Σολ. γ. 18.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΑΙ. ΤΗΣ 4. ΟΚΤΩΜΒΡΙΟΥ 1830.

Ἀκολουθία περί τῶν κατὰ τὴν Γαλλίαν
Συμβάντων.

Τὴν νύκτα τὴν 16|28 καὶ τὴν 17|29 οἱ πολῖται, ἀκολουθοῦντες δραστηριώτερον τὰς ἐργασίας των εὐνάσαν, ὅσα ὄπλα εὗρισχοντο εἰς τὰ ἐργασήρια, εἰς τὰ θέατρα, καὶ εἰς τινὰς ἀποθήκας, ἐτελειοποίησαν τὰ διασράγματα τῶν ρυμῶν, σωρεύοντες ἀμάξας, δένδρα, βαρέθια· ἐξέσρωσαν τὰς λιθοσρώτους ὁδοὺς, καὶ ἔφερον εἰς τὰς εἴβας τῶν οἰκιῶν τὰς πέτρας· καὶ τὴν αὐγὴν ἐκινήθησαν κατὰ τῶν Βασιλικῶν Παλατίων τοῦ Λούβρ, καὶ τῶν Τουίλλερίων· ὅσον μεγάλη καὶ ἀνῆτον ἡ δύναμις τοῦ Λαοῦ, εἶχεν ὄριον χρεῖαν ὀδηγῶν εἰς τοιοῦτον μέγισον ἐπιχείρημα, καὶ ἐναντίον στρατευμάτων καλῶς γυμνασμένων· τοιοῦτοι ἐπαρουσιάσθησαν ἀυτόκλητοι οἱ Μαθηταὶ τοῦ Πολιτεχνικοῦ σχολείου, οἱ Πολῖται τοὺς ἠκολούθησαν προθύμως, καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας τὰ δύο Παλάτια ἐκυριεύθησαν· πολλὰ τάγματα τῶν Βασιλικῶν στρατευμάτων διπλλάγησαν μετὰ τοὺς πολῖτας καὶ παρέδωκαν τὰ ὄπλα, τὰ ἑλβετικὰ τάγματα ἀπισυῶθησαν μετὰ

μάκρην ζημίαν ἔσω τῆς Πόλεως, ἐν ἐνὶ λόγῳ τὴν α'. ὤραν μ. μ. οἱ πολῖται ἦσαν παντοῦ νικηταί. Ὁ τελειότερος ἡμῶν θρίαμβός τῆς ἡμέρας ταύτης ἦτον, ἡ διαδεχθεῖσα τὴν παραχρῆν καὶ τὸν θόρυβον αὐταξία καὶ ἡσυχία. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, τῶν ὑποίων καθ' ὤραν πύξανεν ὁ ἀριθμὸς, συνεννοούμενοι μετὰ τῶν ἀσυκῶν ἀρχῶν ἐεύσησαν προσωρινὴν πενταμελῆ Κυβέρνησιν. αὕτη ὠνόμασεν ἀρχηγὸν τῆς ἔθνικῆς φρουρᾶς τὴν Σεβάσιον Στρατηγὸν Λαφαγέτην, αἱ κατ' ἐνορίαν δημογερονταί, ἀκολουθοῦσαι τὰς ὁδηγίας τούτου τοῦ Γέροντος ἀθλητοῦ τῆς ἐλευθερίας, ἐπροσκάλεσαν τοὺς πολῖτας εἰς τὰς τάξεις τῆς ὀργανιζομένης ἔθνικῆς φρουρᾶς, καὶ οἱ πολῖται ὑπήκουσαν, καὶ ἡ ἔθνικὴ φρουρὰ εὐρέθη παντοῦ, ὅπου ἦτον ἀναγκαῖα ἡ παρουσία της, ἀλλὰ, πρέπει νὰ εἰπωμεν εἰς τιμὴν τῶν Παρισίων, ὅτι ποῦποτε δὲν ἠναγκάσθη νὰ μεταχειρισθῇ τὴν βίαν, διὰ νὰ φέρῃ τὴν εὐταξίαν. Τοιοῦτον ἀξιεπαῖνον χαρακτῆρα ἔδειξαν οἱ πολῖται κατ' αὐτὰς τὰς τρεῖς ἡμέρας. Τὸ σύνθημά των ἦτον ὁ χάρτης· ὁ σκοπὸς των ἦ ὑπεράσπισις τῶν νόμων, καὶ ἡ ἀνάγκη τῶν βιαζομένων δικαίων των· καμμία βία, καμμία ἀρπαγὴ δὲν ἔγινε ἀπὸ τὸ μέρος των, ἐσεβάσθησαν παντοῦ τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ ἄλλου, τὴν ἐφύλαξαν, τὴν διέσωσαν ὡσάκις ἦτον ἀνάγκη, καὶ τὴν παρέδωσαν, εἰς ὑποῖον ἀνῆκε· μόλις ἔπαυσεν ὁ ἀγὼν, καὶ ὄλοι εὐπειθεῖς εἰς τὰς συνηθῆσας προσωρινὰς ἀρχὰς ἀπέθαντο, τὰ ὑπὸ λα, διὰ νὰ τὰ λάβωσι μόνον, ἕταν διαταχθῶσιν ἀπὸ αὐτῶν, καὶ νὰ τὰ μεταχειρισθῶσιν εἰς ὑπεράσπισιν τῶν νόμων.

Ὁ Κάρολος I'. μετὰ τοῦ διαδόχου, καὶ τῆς ἄλλης Βασιλικῆς Οἰκογενείας ἔμενον εἰς τὸ Παλάτιον Σαιν - Κλου ἔξω τῆς Πόλεως, περιμένον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μάχης· ἐγγνώρισεν ἴσως, ἀλλὰ βραδέως καὶ ἀνωφελῶς πῶσον ἐπιδραβίς, καὶ ὀλέθριοι ἦσαν αἱ συμβουλαὶ τῶν ὑπουργῶν του, καὶ φοβούμενος τὴν ἐπὶ τὸν Λαόν, κατὰ τὴν ἐπιούσαν, ἀπεσύρθη εἰς τὸ Ρομβουίλλ, ὑπὲρ τῆς 6 λεύγας ἀπέχον τῶν Παρισίων. Ἐκείθεν ἔπεμψε τὸν Δούκα τοῦ Μαρτεμάτου, διὰ νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, καὶ ὑπεσχέθη τὴν ἀνακάλειν τῶν διαταγμάτων, τὴν συγχάλε-

σιν τῶν Βουλῶν, καὶ τὴν ἀντικατάστασιν ἄλλων ὑπουργῶν, ἀλλὰ τὰ μέτρα ταῦτα, τὰ ὅποια εἰς τὸς πρώτους ἡμέρας ἤθελον φέρει τὴν ἡσυχίαν, καὶ προλάβει τὴν αἱματοχυσίαν δὲν ἦσαν πλέον ἀρμόδια. Οἱ ἀντιπρόσωποι ἐπροσκάλεσαν δὲ ἐπιτροπῆς των τὸν Δούκα τῆς Αὐρλίας, ὃς ἐπιτροπὸν τοῦ Βασιλείου· οὗτος δεχθεὶς τὴν πρόσκλησιν ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν λαὸν, καὶ ἀποζόμενος αὐτὸν μετὰ τὴν τρίχραον σημαίαν εἰς τὰς χεῖρας, ἐκήρυξεν ἕτι « ὁ χάρτης τοῦ, λοιποῦ θέλει εἶναι ἀλήθεια ». ἀναπτύσσοντας τὴν φράσιν ταύτην ταῦ ἐπιτρόπου τοῦ Βασιλείου οἱ ἀντιπρόσωποι ὑπεσχέθησαν εἰς τὴν πρὸς τὸν λαὸν προκήρυξιν των.

Α' Τὴν σύστασιν τῆς ἔθνικῆς φρουρᾶς, ἰδηγουμένης ἀπὸ ἀξιωματικῶν, ἐκλεγομένων ἀπὸ τοὺς πολῖτας.

Β' Τὴν μεσολάβησιν τῶν πολιτῶν εἰς τὸν διορισμὸν τῶν Ἄσυκῶν καὶ Ἐπαρχιακῶν Ἀρχῶν.

Γ' τοὺς ὄρκωτους Κριτὰς διὰ τὰ ἁμαρτήματα τῆς Δημοσύτητος.

Δ' Τὴν πραγματικὴν καὶ ἔννομον ἐξούνην τῶν Ὑπουργῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Ε' Τὴν διὰ νόμου ἐξασφάλισιν τῆς Καταστάσεως τοῦ Στρατιωτικοῦ.

ς' Τὴν ἐκ νέου ἐκλογὴν τῶν Ἀντιπροσώπων, οἵτινες ἤθελον προσκληθῆ εἰς Δημόσια Ὑπουργήματα.

Καὶ τελευταίον τὴν βελτίωσιν τῶν κυριωτέρων Καταστατικῶν Νόμων διὰ τῆς εἰς τοῦτο Συνηδρομῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους.

Ὁ Κάρολος I'. βλέπων τὴν ἀνάγκην τῆς παραιτήσεώς του ἔπεμψεν αὐτὴν πρὸς τὸν Δούκα τῆς Αὐρλίας τὴν 2 Αὐγ. 21. Ἰουλ. ὑπογεγραμμένην καὶ ἀπὸ τὸν Διάδοχόν του παρατιτόμενον ἐπίσης· ἀλλ' ἐπ' ἐλπίδι τοῦ ν' ἀναγορευθῇ, κατὰ τὴν ζήτησίν του, Βασιλεὺς ὁ ἔγγονος αὐτοῦ ὁ Δουὶ τῆς Βουρδигίλης, ἔμενον εἰς τὸ Ραμβουίλλ, ἔχων περὶ αὐτὸν 7000. ἐνόπλους, τὰ λείψανα τῆς ποτὲ λαμπρᾶς, καὶ ἰσχυρᾶς φρουρᾶς του· ἀλλ' ἀπελπισθεὶς καὶ τούτου τοῦ σχεδίου, βεβαιαθεὶς μάλις, ἕτι ὅλη ἡ ἔθνικὴ φρουρὰ τῶν Παρισίων καὶ πολὺ ἄλλο πλῆθος ἐνόπλων διευθύνοντο πρὸς τὸ ἴαμ.

Θουίλλοι, ἠναγκάσθη νὰ συμφωνήσῃ τὴν ἔξω τῆς Γαλλίας ἀναρχαριστῶν του, καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ Ἐπιτροπὴν διαρισμένην ἐκ μέρους τῆς νέας Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας μέλος ἦτον καὶ Ἀρχιερατῆγος Μαϊζὼν, διευθύνθη εἰς τὸ Χερβούργον, ἔπου ἐτίθη μεθ' ἑλθῆς τῆς Οἰκογενείας του, καὶ μέρους τῶν οἰκείων καὶ Θεραπόντων αὐτοῦ εἰς δύο Ἀμερικανικὰ πλοῖα, καὶ ἀπέπλευσε.
(ἀκολουθεῖ.)

Πολλάκις εἰς τὰ πρῶτα φύλλα τοῦ περιοδικοῦ ἡμῶν συγγραμματος ἐμιλήσαμεν περὶ πολυτελείας, ἢ μαλλον κατὰ πολυτελείας, νομίσαντες τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ὄχι ἀνωφελεῖν εἰς τὴν παρούσαν τῆς Ἑλλάδος κατάστασιν, ὅποτε σιμὰ τῶν τῆς πολιτικῆς, καταβάλλονται καὶ τὰ θεμέλια τῆς ἠθικῆς μορφώσεώς της, ἐπάνω τῶν ὁποίων μέλλει νὰ ἀνεγερθῇ ἡ οἰκοδομὴ τῆς μελλούσης εὐτυχίας, ἢ δυσυχίας της. Εἰς ὅσα δὲ εἴπομεν προηγουμένως, ἀκολουθήσαντες διόλου τὴν πείραν, καὶ ὅσους ὁ ὕψις πρακτικὸς νοῦς ὑπαγορεύει κανόνας, πολλοὶ μὲν δὲν ἔδωκαν προσοχὴν νομίσαντες ἀπλὴν κωμικὴν παράστασιν, τὴν σπουδαίαν τῶν καταχρήσεων ἐπιτίθεισιν, ἄλλοι δὲ, ἐξ' ἐκεῖνων μάστιγα, οἵτινες φαντάζονται ὅτι ἐξεύρουσι τὰ πάντα, καὶ ἀληθῶς πολλὰ ὀλίγα ἐξεύρουσιν, ἔδειξαν μάστιγα καταφρόνησιν, καὶ ἴσως ἴσως ἐπειράχθησαν, διότι τοὺς ἐκθέσαμεν γυμνήν τὴν ἀλήθειαν, καὶ τοὺς ἐδείξαμεν, ὅτι γίνονται κακὰ παραδείγματα κάμνοντες παρακαίρως πολυτελείας ἐπίδειξιν, εἰς τόπον πτωχόν, καὶ ἔχοντα πλέον παρὰ πάντα ἄλλον χρεῖαν οἰκονομίας, διὰ ν' ἀναλάβῃ ἀπὸ τὰ δεινὰ, εἰς τὰ ὅποια ἡ Τυραννία τὸν καθυπέβαλεν ὀλοκλήρους αἰῶνας.

Ὅχι! τὰ ἔθνη δὲν ἀκμάζουσιν, οὐδὲ εὐτυχοῦν διὰ τῆς Πολυτελείας, ἀλλὰ διὰ τῆς οἰκονομίας καὶ φιλεργίας των· ἃς ἔδωκεν τοὺς Ἀγγλαμερικανούς, αὐτὸ τὸ τρισμακάριον καὶ εὐδαιμονέστατον ἔθνος, διὰ τίνων μέσων ἔφθασεν εἰς τὸν βαθμὸν τῆς παρούσης εὐτυχίας του· ἐκεῖ βέβαια ἐποδείξεις μάταιαι, περιτταὶ δαπάναι, καὶ τιγλοφῶρων γελοῖα κομπόσματα, δὲν εὐρον ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς εἰσοδῶν· αὐτῶν τὴν λιτότητα, χρεώσῃ νὰ μιμηθῇ ἡ Ἑλλὰς καὶ ὄχι τὰς καταχρήσεις, τὰς ὁποίας ἀφ' ἐνὸς μέρους ὁ Δεσποτικὸς τύφος, καὶ ἀφ' ἑτέρου

αἱ προνομικαὶ διακρίσεις εἰσῆγαγον εἰς τὰ γκρὰ λατῶν Ἑυρωπαϊκὰ Κράτη· ἀλλὰ ταῦτα καὶν πρὸ πολλοῦ ἤδη ἔχοντα ἀνεπτυγμένην τὴν βιομηχανίαν των, εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ κάμωσι καὶ περιττὰς δαπάνας· ἡ Ἑλλὰς ὅμως, εἰς ποίαν βιομηχανίαν, εἰς ποῖα σωρευμένα πλοῦτη, καὶ εἰς ποῖας προσόδους βεβαίας ἐπισηριζομένη ἤρχισεν ν' ἀνοίγῃ τόσον πλατῶν πλατῶν τὰ πτερά της, πρὸς τὶ τὰ τόσα ἔξοδα εἰς χρυσοκέντητα ἱμάτια, τὰ ὅποια μετ' ὀλίγον ἢ ὀμίχλη τῆς Ναυπλίας θάλει τὰ χλωμιάσει, ἰδοὺ χαμένα χρήματα, ἰδοὺ δαπάναι περιτταὶ, καὶ ἐπομένως πολυτέλεια ἀνωφελεῖς καὶ παράκαιρος.

Διὰ νὰ πείσωμεν τοὺς ἀναγνώσας μας μολοντοῦτο περὶ ὅσων εἴπομεν κατὰ πολυτελείας μετὰ λόγους, ὄχι πλέον τετριμμένους, ἀλλὰ μετὰ τὰ ἰσχυρὰ αὐτὰ τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας ὅπλα, κρένομεν εὐλογον νὰ βέλλωμεν ὑπ' ὄψιν των τὰς ἀκόλουθους παρατηρήσεις, ἐνὸς τῶν μεγαλητέρων καὶ ἐνδοξότερων συγγραφέων τῆς Γαλλίας, τοῦ Δεστούττου Τρακῆ, περιεχομένης εἰς τὸ ἀθάνατον αὐτοῦ Σύγγραμμα, τὸ ἐπιχραζόμενον “ ὑπομνηματισμὸς περὶ τοῦ πνεύματος τῶν Νόμων τοῦ Μοντεσκιού.

Περὶ Πολυτελείας.

Ἡ Πολυτέλεια συνίσταται κυρίως εἰς δαπάνας ἀναντιδότης ἢ ἀγόνους, ἢ ὅποιονδήποτε ἄλλως ἠθελεν εἶναι τὸ εἶδος αὐτῶν· εἰς ἀπόδειξιν δὲ τοῦ ὅτι ὄχι τὸ εἶδος τῆς δαπάνης, ἀλλὰ μάλλον ὁ προσδιορισμὸς ἢ ἡ χρῆσις αὐτῆς ἀποτελεῖ τὴν Πολυτέλειαν, ἔσωσαν τὰ ἐξῆς παραδείγματα· ἔμπορος τις τιμηκλῶν λίθων εἴμπορεῖ νὰ μεταχειρισθῇ ἑκατὸν χιλ. Τάλληρα π. χ. εἰς τὸ νὰ κόψῃ ἀδάμαντας, καὶ νὰ κατασκευῇ κειμήλια, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ δείξῃ τὴν παραμικρὰν Πολυτέλειαν· ἐπειδὴ ὅλος ὁ σκοπὸς του ἀποβλέπει νὰ τὰ πωλήσῃ μετὰ κέρδος· τοῦναντίον ἄνθρωπος τις, ἀγοράζων πυξίδα τιμὴν ἢ δακτύλιον ἑκατὸν ταλλήρων πρὸς ἰδίαν ἑαυτοῦ χρῆσιν κάμνει δαπάνην πολυτελείας· Γεωργὸς τις, ἰπποκάπηλος, ἢ ἀμαξεύς εἴμποροῦν νὰ τρέφωσι διακοσίους ἵππους ἀνευ παραμικρᾶς ἐνδείξεως πολυτελείας, ἐπειδὴ οἱ ἵπποι των συνίστανται τὰ ἔργαλαια, οὕτως εἰπεῖν, τῆς τέχνης των· ἀλλ' ἵπο.

τεθείσθαι, ὅτι ἄνθρωποι τις ἀργὸς ἔχει δύο ἵππους, μόνον καὶ μίνον διὰ τὴν ἐκβαλῆν εἰς περίπατον, ὁ τοιοῦτος ἀναμφίβως δεικνύει πολυτέλειαν· κενένας δὲν ἐξοδεύει πλέον εἰς διάφορα φορεμάτων εἶδη παρὰ τὸν ῥάπτην, μέλλον τοῦ εἶχαι αὐτίς, ἀλλ' ὅσοι φέρουν τὰ φορέματα δεικνύουσι πολυτέλειαν.

Ἐπιπέδῳ ὅμως ὁ ἄνθρωπος δὲν εἰσφέρει νὰ ἀναπαύσῃ τὰς χρεῖας του, οὐδὲ νὰ προμηθεύῃ ἄλλας ἰδονὰς εἰμὴ διὰ δαπανῶν, αἱ ὁποῖαι γενόμεναι ἔπαυ' δὲν ἐπιστρέφουσι πλέον, καὶ ἐπειδὴ ἔχει χρεῖαν νὰ ζῆ καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ ἰδονὰς μέχρι τινὸς βαθμοῦ, τοῦτου κυρίας ἴντος τοῦ σκοποῦ ὕλων τῶν ἡμετέρων ἀσχολιῶν, τῆς Κοινωνίας, καὶ τῶν καταστημάτων αὐτῆς, ἐντείνον ἔπεται, ὅτι δὲν πρέπει ὡς δαπάναι πολυτελείας νὰ νομίζονται ἀλλὰ παρὰ τὰς ἀναντιδότης, ἔσαι δὲν εἶναι κυρίως ἀναγκαῖαι· ἀνευ τῆς διακρίσεως ταύτης, Πολυτέλεια καὶ ἀνάλωσις ἴθελον εἶναι συνώνυμοι ἔροι.

Ἀλλὰ τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον δὲν ἔχει ὕβρια εἰσθερά, ὃν ἐκτάσεως καὶ συστολῆς ἐπιδεκτικόν, καὶ διαφέρον κατὰ τὰ διάφορα κλίματα, τὰς δυνάμεις, καὶ ἡλικίας, καὶ κατὰ τὰς ἔξεις, αἱ ὁποῖαι συγκροτοῦσιν ἄλλην δευτέραν φύσιν. Ὁ εἰς κλίμα ψυχρὸν, καὶ εἰς τύπον ἀγρον ζῶν, ὁ ἀσθενὴς καὶ ὁ γέρων, ἔχουσι πολὺ πλειότερας χρεῖας παρὰ τὴν νέον εὐφωρον Ἰνδόν, ὅστις δύναται νὰ περιπατῇ γυμνὸς διόλου, νὰ κοιμᾶται ὑποκάτω ἐνὶ δένδρου κοκοτίας, καὶ νὰ πρέφεται ἀπὸ τοῦ καρπούς του· εἰς τὸν αὐτὸν δὲ τύπον τὴ ἀπολύτως ἀναγκαῖον εἶναι πολὺ μεγαλύτερον διὰ τὴν ἰδουπαθὸς ἀναθρεμμένον, ὅστις ἐγύμνασε τὰς φισικὰς του δυνάμεις ὀλίγον, ἀναπτύξας μᾶλλον τὰς διανοητικὰς του, παρὰ διὰ τῶν ὕμνιόν του, ὅστις παῖς ἐπιέξῃ εἰς γονεῖς πτωχοῦς, καὶ γενόμενος ἔφιθος δὲν ἐπισκίθη εἰς καμμίαν κοπιαστικὴν τέχνην.

Εἰς τὰ Πολιτωμένα Ἔθνη περιπλέον ὑπάρχει καὶ ἀναγκαῖον τι ἐκ συνθήκης, τὸ ὅποιον ἂν καὶ τινὰς τὸ ταρέρηεν ὑπερβολικόν, δὲν εἶναι διόλου φαντασιακόν, ὡς εἰς λόγους πάντη ὀλίγον, ἐπιζόμενον, εἶναι δηλ. τῆς αὐτῆς φύσεως μετὰ τὴν ὁποιανδήποτε τὴν κάμνει δαπάνην εἰς ἐργαλεῖα τῆς τέχνης του, καὶ διὰ τὸ ἄριστον ἀμείδιον διόλου εἰς τὸ

ἐπάγγελμα ἐκάστου· τὸ μακρὸν καὶ θερμὸν φόρεμα καὶ τὰ ἄλφρα καὶ λεπτὰ πέδιλα ἐνὸς οἰκοροῦντος φιλόλογου, ἴθελον εἶναι πολυτέλεια καὶ πολυτέλεια πάντη ἀνάριστος εἰς βουσκὸν τινὰ, κυνηγὸν ἀμαξηλάτην ἢ τεχνίτην· καθὼς ἴθελον εἶναι ὡσαύτως ἀνάριστος εἰς Συνήγορον ὁ θάρας, τὸσον ἀναγκίως ἄλλως εἰς πολεμικόν, ἢ τὸ θεατρικὸν φόρεμα, χωρὶς τοῦ ὁποῖου ὑποκριτῆς τις δὲν δύναται νὰ παρουσιάσῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς· ὅς τις χρεώσῃ νὰ δέχεται πολλὰς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν του, ἔχων μετ' αὐτῶν ὑποθήσεις, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ὑπάγῃ εἰς ζήτησίν των, πρέπει νὰ ἔχη καλύτεραν κατοικίαν, παρὰ τὸν ἐργαζόμενον εἰς τὴν πόλιν· ὅς τις κατὰ συνέπειαν τοῦ ἐπάγγελματός του ἔχει χρεῖαν νὰ γνωρίζῃ πολλοὺς, νὰ τοὺς βλέπῃ, νὰ συνομιλῇ καὶ νὰ ἐργάζεται μετ' αὐτῶν, πρέπει νὰ ἔχη εὐρύχωρον κατάλυμα, καὶ ἐπομένως νὰ δαπανᾷ περισσότερο παρὰ τὸν ζῶντα ἰδιωτικῶς καὶ ἀνευ σχέσεων· αὕτη εἶναι ἡ περίστασις τῶν πλειοτέρων δημοσίων ὑπουργῶν· ἀλλὰ καὶ ὅς τις ἐρημνός δημοῦ ὑποργήματος, ἀπολαμβάνει τὴν ὑπόληψιν πλουσίου ἢ εὐποροῦτος ἰκανῶν μέσων, πρέπει ν' ἀναλισκῇ ὀλίγον τι ἀφειδέερον, καὶ νὰ ζῆ ἀναπαυτικότερον παρ' ἄλλον τινὰ ἐνδεῶς ἢ ἔχοντα πολλὰ περιωρισμένα μέσα, ἐὰν δὲν θέλῃ νὰ κατηγορηθῇ ὡς φυλάργυρος.

Ἐν τσοῦτῳ ἡ οὐσίδη τῆς πολυτελείας χαρακτηρ εἶναι τὸ νὰ συνίσταται εἰς δαπάνας ἀναντιδότης· καὶ τοῦτο μόνον μᾶς δεικνύει τὸ ἄριστον τῆς ἰδέας τῶν πρᾶσθῆτων ὅτι τῆς Πολυτελείας ἢ αὐτοῖς δύναται νὰ πλουτήσῃ ἔθνος τι· εἶναι δὲ τὴ αὐτὴ ὡς νὰ ἐσυμβούλευε τις ἔμπορον τινὰ ν' ἀξίαν τὰς οἰκιακὰς του δαπάνας ἐπίσκοπῶ τοῦ νὰ κατασχῇ τὰς ὑποθήσεις του καλύτερας· ἡ δαπάνη αὕτη εἰσφέρει μὲν καὶ εἶναι δεῖγμα τι, ἀγαθὰ πολλὰ ἀμφοτέρων τοῦ πλούτου του, ἀλλ' ἐξέπαντος δὲν δύναται νὰ εἶναι ἢ αἰτία αὐτοῦ· ἐνὶ δὲ καθὼς ὁμολογεῖ, ὅτι ἐργαστηριάρχης τις θίλων νὰ ἀπολαμβάνῃ πλεόντερον, ἐπὶ τὰ προσόντα του κέρδος, πρέπει νὰ ἐλαττώσῃ τὰ ἐξοδὲ τῶν τέσ, πλὴν τοῦ ἀνθρώπου, δύναται νὰ φρονῇ, ὅτι ἔθνος τι εἶναι τόσον πλεονεπλούσιον, ὅσον ἴθελον ἐξοδεύει πλεόντερον, ἢ πολυτέλεια, λέγουσιν.

ὑποβάλλει τὸ ἐμπόριον καὶ ἐνισχύει τὴν βιομηχανίαν, καὶ τὴν κυκλοφορίαν τῶν νομισμάτων· παντελῶς· ἡ πολυτέλεια μεταβάλλει μόνον αὐτὴν τὴν κυκλοφορίαν, καὶ τὴν καταστραίνει ὀλιγότερον ἀφέλιμον, ἀλλὰ δὲν τὴν αὐξάνει οὐδὲ καθ' ἓνα ὄβολον· ἃς ἴδωμεν.

Ἡ περιουσία μου π. χ. συνίσταται εἰς κτῆμα τι ἀκίνητον, ἔκτὸς τοῦ ὁποίου ἔχω καὶ ποσότητα τινὰ διακοσίων χιλ. φρ. προερχομένων ἐκ τῶν προσόδων μου· ἀναμφιβόλως οἱ μισθωταί μου παρήγαγον αὐτὴν, ἐξαγαγόντες ἐκ τῆς γῆς προϊόντα ἰσάζια, περιπλέον τῆς ἀναγκαίας διατροφῆς ἑαυτῶν, τῶν ἔργατῶν τῶν ὕλων, καὶ περιπλέον τῶν νομίμων κερδῶν τῶν πρώτων καὶ τῶν δευτέρων· ἀναμφιβόλως δὲ, ὅχι διὰ τῆς δαπάνης τῶν, ἀλλὰ μᾶλλον διὰ τῆς οἰκονομίας ἐπλάσαν αὐτὴν τὴν ἀξίαν· ἐπειδὴ ἐὰν ἰσαπάνων, ὅσα παρήγαγον, δὲν ἤθελεν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ μὲ δώσῃ τίποτε. Τὸ αὐτὸ ἐδύνατο νὰ γῆθῃ καὶ ἐὰν ἡ ποσότης μὲ ἔμβαιεν ἐκ τῆς περὶ τὸ ἐμπόριον, περὶ τὰ χειροτεχνεῖα, καὶ περὶ πᾶσαν ἄλλην εἰς τὴν κοινωνίαν ἀφέλιμον ἐργολαβίαν ἀσφαλίας μου· διότι ἐὰν ἰσαπάνων πᾶν ὃ, τι ἐντεῦθεν ἤθελα κερδαίνει, δὲν ἤθελε μὲ μένει τίποτε ὑπόλοιπον· ἀλλὰ τέλος πάντων ὕψως καὶ ἂν εἶναι ἔχω αὐτὴν τὴν ποσότητα
(ἀκολουθεῖ.)

Ἐκ τῶν Μύθων τοῦ Κοραῆ.

ΑΡΑΧΝΗ ΚΑΙ ΜΥΙΑ.

Μυία, βλέπουσα τὸ κυκλοτερές ὕφασμα τινὸς Ἀράχνης καὶ θαυμάζουσα τὴν τέχνην τῆς πλοκῆς, ἐπλησίασε νὰ τὸ θεωρήσῃ ἀκριβέστερα· καὶ ἐμπλέχθη εἰς αὐτὸ τόσο ἰσχυρὰ, ὥστε δὲν εἶχε πλέον πῶς νὰ ἀποφύγῃ τὴν Ἀράχνην. Τὴν παρακάλεε λοιπὸν νὰ λύσῃ τοὺς δεσμούς της, ἐνθυμίζουσα, καὶ παλαιὰν εὐεργεσίαν, τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει εἰς αὐτὴν. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ σὲ βοηθήσω, ἀπεκρίθη ἡ Ἀράχνη, ὁπόταν ἡ φύσις μ' ἔμαθε νὰ πλέκω καὶ ὄχι νὰ διαλυῶ τὰ πλεγμένα;

Ἐκ τῆς Τυπογραφίας Ἐμ. Ἀντωνιάδου.